

๖๘๘

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

พระราชบัญญัติ

กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สังวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

โดยที่เป็นการสมควรจัดให้มุกกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อช่วยเหลือเจ้าของสวนยางปรับปรุงสวนยางให้ดีขึ้น

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (*Hevea spp.*)

“ยางพันธุ์ดี” หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้เนื้อยางมีปริมาณสูงกว่าต้นยางพันธุ์ธรรมดา ซึ่งอธิบดีกรมกสิกรรมรับรองว่าเป็นยางพันธุ์ดี

“สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไรมีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่าสิบต้น และโดยส่วนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละยี่สิบห้าต้น

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

“สวนขนาดเล็ก” หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่ไม่เกินห้าสิบไร่

“สวนขนาดกลาง” หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่เกินห้าสิบไร่ แต่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่

“สวนขนาดใหญ่” หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไป

“เจ้าของสวนยาง” หมายความว่า ผู้ทำสวนยาง และมีสิทธิได้รับผลิตผลจากต้นยางในสวนยางที่ทำนั้น

“ยาง” หมายความว่า น้ำยาง ยางแผ่น ยางเครพ ยางก้อน เศษยาง หรือยางในลักษณะอื่นใดอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยางแต่ไม่รวมถึงวัตถุดิบที่มาจากยาง

“การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดีหรือไม่ย่นต้นชนิดอื่นแทนต้นยางเก่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“เจ้าพนักงานสงเคราะห์” หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานสงเคราะห์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

“ รัฐมนตรี ” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งประกอบด้วยเงินสงเคราะห์ซึ่งส่งสมทบตามพระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “ กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการจัดทำสวนยางที่ได้ผลน้อยให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ให้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจกระทำการใด ๆ ที่จำเป็นหรือเป็นอุปสรรคแก่วัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ได้

ให้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีสำนักงานแห่งใหญ่ในจังหวัดพระนครเรียกว่า “ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ”

มาตรา ๕ บุคคลใดส่งยางออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียเงินสงเคราะห์ตามระเบียบ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และตามอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเป็นครั้งคราวในราชกิจจานุเบกษา โดยถือเกณฑ์ยางแผ่นรมควันเป็นมาตรฐานดังต่อไปนี้

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

(๑) ถ้าราคามาตรฐานของยางแผ่นรมควันอยู่ในระดับไม่เกินกิโลกรัมละสิบบาท ให้กำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ไม่เกินกิโลกรัมละห้าสิบบาท

(๒) ถ้าราคามาตรฐานของยางแผ่นรมควันสูงกว่ากิโลกรัมละสิบบาท จะกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ไม่เกินกิโลกรัมละห้าสิบบาทหรือสูงกว่ากิโลกรัมละห้าสิบบาท โดยเพิ่มขึ้นอีกไม่เกินร้อยละสิบส่วนของราคาที่สูงกว่าสิบบาทนั้นก็ได้

ราคามาตรฐานของยางแผ่นรมควันดังกล่าวข้างต้น หมายถึงราคาซื้อขายกันภายในประเทศ ประกอบกับราคาซื้อขายกันในต่างประเทศ หรือราคาที่อธิบดีกรมศุลกากรประกาศกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างประกอบกัน ยางอื่น นอกจากยางแผ่นรมควันและน้ำยาง เช่น ยางเครพ ยางก้อน เศษยาง รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งออกต้องเสียโดยเฉพาะ ต่ำกว่าหรือสูงกว่าอัตราเงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งยางแผ่นรมควันออกต้องเสียก็ได้ แต่ในกรณีที่ประกาศกำหนดอัตราสูงกว่า ห้ามมิให้กำหนดสูงกว่าร้อยละสิบของอัตราเงินสงเคราะห์สำหรับยางแผ่นรมควัน หากมิได้ประกาศระบุกำหนดอัตราไว้โดยเฉพาะ ให้ผู้ส่งออกเสียเงินสงเคราะห์ในอัตราเดียวกับยางแผ่นรมควัน

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

เงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งนํายางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียให้กำหนดตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) นํายางสดให้ถือเสมือนเป็นยางแผ่นรมควัน โดยให้ลดน้ำหนักลงร้อยละหกสิบห้าของน้ำหนักนํายาง

(๒) นํายางขุ่นให้ถือเสมือนเป็นยางแผ่นรมควัน โดยลดน้ำหนักลงร้อยละสี่สิบของน้ำหนักนํายาง

ยางที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่าง ซึ่งมีน้ำหนักไม่เกินห้ากิโลกรัม หรือยางที่กระทรวง ทบวง กรม เป็นผู้ส่งเพื่อประโยชน์ใดๆ อันมิใช่เพื่อการค้า จะมนํานํานักเท่าใดก็ตาม ไม่ต้องเสียเงินสงเคราะห์

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้งดการเรียกเก็บเงินสงเคราะห์จากบุคคลผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรซึ่งต้องเสียตามมาตรา ๕ ได้โดยกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้จะงดเว้นการเรียกเก็บสำหรับยางทุกชนิดหรือเฉพาะบางชนิดก็ได้

มาตรา ๗ เงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ให้ส่งสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และให้ใช้จ่ายในกิจการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยเฉพาะ

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

มาตรา ๘ ผู้จะได้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเจ้าของสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือ ต้นยางทรุดโทรมเสียหาย หรือต้นยางที่ได้ผลน้อย

การสงเคราะห์ต้องจัดทำด้วยการปลูกแทน และจะสงเคราะห์ประการอื่นเพื่อประโยชน์ในการปลูกแทน โดยจ่ายให้แก่เจ้าของสวนยางซึ่งยางพันธุ์ดี พันธุ์ไม้ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือ หรือ จ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการเพื่อดำเนินกิจการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ส.ย.” ประกอบด้วยประธานกรรมการ ผู้อำนวยการ อธิบดีกรมกสิกรรม และผู้อำนวยการกองการยาง เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นอีกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบเอ็ดคน

คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการอื่น

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

คณะกรรมการจะแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งหรือบุคคล
อื่นเป็นเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๐ ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการอีกได้

มาตรา ๑๑ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีลงมติให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

เมื่อประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการแทน

ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคก่อน อยู่ในตำแหน่งตามวาระของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการด้วยกันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมแทน

การวินิจฉัยขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขาด

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ดำเนินกิจการสงเคราะห์การทำสวนยาง

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

(๒) วางข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานและการเงิน เพื่อดำเนินการสงเคราะห์การทำสวนยางโดยอนุเมตริ์รัฐมนตรี

(๓) วางข้อบังคับโดยอนุเมตริ์รัฐมนตรี ว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การเลื่อนชั้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดชั้นเงินเดือน วินัยของพนักงาน ตลอดจนกำหนดอัตรา ตำแหน่ง เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าบ้านหรือที่พัก ค่าทดแทน และเงินที่ควรจ่ายอย่างอื่น

คณะกรรมการจะมอบอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ให้ผู้อำนวยการดำเนินการก็ได้ โดยกำหนดไว้ในข้อบังคับหรือระเบียบตาม (๒)

มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการ กรรมการ และเลขานุการ คณะกรรมการ อาจได้รับค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าใช้จ่าย และค่าตอบแทน หรือเบี้ยประชุม ตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ให้ผู้อำนวยการได้รับประโยชน์ตอบแทนเป็นเงินเดือนมีอัตราตามที่

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

คณะกรรมการกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี และ
ได้รับประโยชน์อันพึงกงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยางพึงได้รับนั้นด้วย

มาตรา ๑๖ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการ
ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจบังคับ
บัญชาพนักงานทุกตำแหน่ง

ในเมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะ
กรรมการแต่งตั้งผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่อย่าง
เดียวกับผู้อำนวยการ เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการ
ในฐานะกรรมการ

มาตรา ๑๗ ในกิจการเกี่ยวแก่บุคคลภายนอก ให้ผู้
อำนวยการเป็นตัวแทนของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
และเพื่อการนี้ ผู้อำนวยการจะมอบให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติการ
บางอย่างแทนด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินสงเคราะห์ที่เก็บ
ได้ตามมาตรา ๕ ดังต่อไปนี้

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

(๑) จำนวนร้อยละห้าสำหรับใช้จ่ายในการดำเนินงาน คำนวณว่าตลอดเกี่ยวกับกิจการยาง ในอันที่จะเป็นประโยชน์ แก่เจ้าของสวนยางโดยเฉพาะ มอบไว้ให้แก่กรมกสิกรรมเป็นงวด ๆ ตามที่รัฐมนตรีกำหนด เงินที่กรมกสิกรรมได้รับนี้มีให้ถือว่าเป็นรายรับตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(๒) จำนวนไม่เกินอีกร้อยละห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์การทำสวนยาง หากเงินจำนวนที่ตั้งไว้ยังไม่พอจ่ายในงานต่าง ๆ ดังกล่าว ให้รัฐบาลตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

(๓) จำนวนเงินนอกจาก (๑) และ (๒) เป็นเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามพระราชบัญญัติกันทั้งสิ้น และจะจ่ายเพื่อการอื่นใดมิได้

มาตรา ๑๕ เงินสงเคราะห์ที่ได้จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามมาตรา ๑๔ (๓) นั้น แต่ละปี ให้แบ่งส่วนสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามประเภทของสวนยางดังต่อไปนี้

ประเภทสวนขนาดใหญ่	ร้อยละสิบ
ประเภทสวนขนาดกลาง	ร้อยละยี่สิบ
ประเภทสวนขนาดเล็ก	ร้อยละเจ็ดสิบ

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

แต่ถ้าสวนประเภทใดประเภทหนึ่ง มีผู้ได้รับการสงเคราะห์น้อยกว่าส่วนที่กำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณนำส่วนที่เหลือไปเพิ่มให้แก่สวนประเภทอื่นได้ ในกรณีเช่นว่านี้มีให้นำอัตราส่วนเงินสงเคราะห์ที่กำหนดไว้ข้างต้นมาใช้บังคับ

เจ้าของสวนยางประเภทเดียวกันอาจได้รับการสงเคราะห์มากน้อยกว่ากัน หรืออาจได้รับการสงเคราะห์ก่อนหลังกัน หรืออาจไม่ได้รับการสงเคราะห์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการจัดสรรตามกำลังเงินสงเคราะห์ที่จัดสรรไว้ และโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะพึงได้จากการเพิ่มปริมาณผลจากต้นยางเป็นส่วนรวม

การที่เจ้าของสวนยางรายใดไม่ได้รับการสงเคราะห์ตามวรรคก่อน ย่อมไม่เป็นเหตุให้เสียสิทธิในการที่จะได้รับการสงเคราะห์ในปีต่อ ๆ ไป

มาตรา ๒๐ เจ้าของสวนยางผู้ใดประสงค์จะขอรับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ประจำท้องที่ที่สวนยางนั้นตั้งอยู่ ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ขอรับการสงเคราะห์เป็นผู้ทำสวนยางในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการสงเคราะห์ต้องแสดง

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

ต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ให้เป็นที่พอใจด้วยว่า ผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ตนขอรับการสงเคราะห์ด้วยแล้ว

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของคณะกรรมการในการพิจารณาให้การสงเคราะห์ ผู้รับการสงเคราะห์ต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๑ เจ้าของสวนยางซึ่งสวนยางนั้นมีขนาดไม่เกินสิบห้าไร่ อาจขอรับการสงเคราะห์ด้วยการสร้างสวนยางขึ้นใหม่ด้วยยางพันธุ์ดัดขนาดเกินสิบห้าไร่ก็ได้ ในกรณีดังกล่าวนี้ ถือว่าเป็นการขอรับการสงเคราะห์เพื่อการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ แต่การสงเคราะห์ที่จะพึงได้รับให้มีปริมาณเพียงเท่าที่พึงได้รับสำหรับสวนยางที่มีอยู่แล้วเท่านั้น

มาตรา ๒๒ เจ้าของสวนยางผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติตาม หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบหรือคำสั่งของคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ระงับการสงเคราะห์เสียได้

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

มาตรา ๒๓ เงินสงเคราะห์ที่เจ้าของสวนยางได้รับ
สงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสีย
ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ

มาตรา ๒๔ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
กรรมการ เจ้าพนักงานสงเคราะห์ และบุคคลที่ได้รับมอบหมาย
เป็นหนังสือจากคณะกรรมการ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสวนยางที่เจ้าของสวนยางขอรับการ
สงเคราะห์ และที่ดินต่อเนื่องกับสวนยางนั้น เพื่อทำการ
สำรวจตรวจสอบและรังวัด

(๒) มีหนังสือเรียกเจ้าของสวนยางผู้ขอรับการสงเคราะห์
และบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงใด ๆ
เกี่ยวแก่การที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติการตามพระราช
บัญญัตินี้ มาให้ถ้อยคำ

(๓) มีหนังสือเรียกให้บุคคลดังกล่าวใน (๒) ส่งหรือ
แสดงเอกสารใด ๆ อันมีเหตุควรเชื่อว่าจะ เป็นประโยชน์แก่
การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ภายในกำหนดเวลาหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วัน
สิ้นปีปฏิทินทุกปี ให้คณะกรรมการจัดทำบัญชีแสดงฐานะ

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

การเงิน โดยมีคำรับรองการตรวจสอบของคณะกรรมการ
ตรวจเงินแผ่นดิน และทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานเสนอ
ต่อรัฐมนตรี

ให้รัฐมนตรีจัดให้มีการประกาศบังคับ และรายงาน
ดังกล่าวในวรรคก่อน ในราชกิจจานุเบกษาโดยมิชักช้า

มาตรา ๒๖ ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยง
ไม่เสียเงินสงเคราะห์ตามมาตรา ๕ หรือเพื่อเสียเงินสงเคราะห์
น้อยกว่าที่ควรเสีย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ
ปรับไม่เกินสิบเท่าของเงินสงเคราะห์ที่ยังต้องชำระ แต่ต้อง
ไม่น้อยกว่าหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เงินค่าปรับตามมาตรา ๕ ให้ถือว่าเป็นเงินสงเคราะห์ที่เก็บ
ได้ตามมาตรา ๕ และให้นำส่งสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำ
สวนยาง

มาตรา ๒๗ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่
กรรมการ เจ้าพนักงานสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย
จากคณะกรรมการในการปฏิบัติการตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือ
ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกข่งบุคคลดังกล่าวได้เรียกตามมาตรา
๒๔ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่วัน หรือ
ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กันยายน ๒๕๐๓

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งเจ้าพนักงาน-
สงเคราะห์และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราช-
บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
โดยที่สวนยางในประเทศไทยส่วนมากเป็นสวนเก่า และเป็นยางที่มีไซยาง
พันธุ์ดี เป็นเหตุให้การผลิตยางไม่ได้ผลตามที่ควรจะได้ และโดยที่การ
แก้ไขสภาพที่เป็นอยู่ดังกล่าวให้ดีขึ้น ต้องกระทำด้วยการปลูกยางพันธุ์ดี
แทนยางเก่า จึงสมควรให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนขึ้นเพื่อใช้จ่ายในการนี้